

Felvezetés a web-re a Rakott 2010.12.30-i adásához

A mai, élő „Rakott” év végi szemezgetésre, de nem hótkomoly visszatekintésre vállalkozik. Felidézünk olyan eseményeket, pillanatok, amelyek ország-világ számára jellemzik 2010-et. Önkényes a válogatás: itt szabad, ez nem a pártos jog és politika világa. Szóba kerül a közélet, egy kis történelem, és a válságra apelláló politikai bornírtság. Azután a parlament és az új magyar „sajtóprés”, a futball, a konyha, a jog és a méltóság. Próbáljuk megtippelni, kinek lehet happy end a leköszönő év, és mi várható utána. Megtudhatjuk, milyen is egy Váncsa-féle rakott „ez meg az”. Ünnepi étvágycsinálóval beavat bennünket Megyesi is a hentes-mesterség szótárába a karmonádlítól a felsálig, és Gusztávtól kapunk nosztalgikus képet a sport közállapotairól. Nem marad el a játékos feladvány sem, de most az egyszer a humortalan megfejtők kíméljenek, passzoljanak. Stúdió-vendég: Megyesi Gusztáv és Váncsa István. Két élő szívbéli donor és publicista, sok éles meglátással és műves szellemességgel. Műsorvezető Kolláth György.

Forgatókönyv a Rakott 2010.12.30-i adásához

Jó estét kívánok a KR hallgatóinak. A mikrofonnál Kolláth György. A mai amatőr-óra év végi szemezgetésre, de nem hótkomoly visszatekintésre vállalkozik. Felidézünk olyan eseményeket, pillanatok, amelyek ország-világ számára jellemzik 2010-et. Önkényes a válogatás. Itt szabad: ez nem a pártos jog és politika világa. Szóba kerül a közélet, egy kis történelem, és a válságra apelláló politikai bornírtság. Mi megy ma a közpolitikában? Politikai póker, folytonos All in-t kiáltva. Csakhogy más a mozi, mint az élet: más a végeredmény is. Friss hír, hogy az államfő stikában aláírta a médiatörvény II-öt. Ellenpélda, Churchill mondta Anglia nehéz óráiban: a nagyság ára a felelősség. Itthon: se Churchill, se felelősség.

A témáink sorában mindjárt jön a parlament, az új magyar „sajtóprés”, majd a futball, a konyha, a jog és a méltóság. Próbáljuk megtippelni, kinek lehet happy end a leköszönő év, és mi várható utána. Megtudhatjuk, milyen is egy Váncsa-féle rakott, alkohollal megbolondított „ez meg az”. Ünnepi étvágycsinálóval beavat bennünket Megyesi is a hentes-mesterség szótárába a karmonádlítól a felsálig, és tőle kapunk nosztalgikus képet a sport közállapotairól.

Nem marad el a játékos feladvány sem. De most az egyszer a humortalan megfejtők kíméljenek, passzoljanak. Tessék az agyukat elengedni: pihent agy nélkül nincs megfejtés, bár az most (!) sokféle lehet! A stúdió-vendég tehát Megyesi Gusztáv és Váncsa István. Két élő szívbéli donor és publicista, sok éles meglátással és műves szellemességgel.

Szervuszatok Újságíró Urak! A hallgató nevében is köszöntelek Benneteket. Köszönöm, hogy eljöttetek hozzánk

Rövidesen visszatérünk az adás bevezető gondolataihoz. De előbb - még az I. szünet előtt - következik a vendégek felkonferálása. Bemutatás szükségtelen, az ország műveltebb fele ismeri és tiszteli Megyesi Gusztávot és Váncsa Istvánt. Megpróbálok velük kapcsolatban valami újat felidézni. Megyesi Gusztávtól sok szélsőséges ember tart. Fújnak rá. Pedig, íme Guszti egyik jellegzetes laudációja az internetről: *"Az ő poénjain mindig gondolkodni kellett, szóval mindig volt még valami mögötte. Olyan volt a humorban, mint Máté Péter a zenében. M. G. mondta Boncz Gézáról. Csak az ostobasággal szemben kérlelhetetlen. Senki sporttárgyú cikkében nincs annyi derűs múlt és borús jelen, mint az övében. Váncsa Pista konyhaművészete ihlető forrás, orákulum a fiam nagymamája számára. Itt van a kezem ügyében Pista egyik új könyve: a Lakoma. A Mammut egyik könyvesboltjában elfogyott: csak úgy kaptam, hogy az eladó megismert, és kerített 1 pld-t. Két csoda van Pista könyveinél. Az egyik a piával felturbózott finom ételek sora. A másik, hogy főzés közben nem illan el az itóka, hanem jó része belekerül a lábosba. Pista mellett ültem anno a Heti Hetes adásában. Mindannyiunkban volt egy kis drukkolás, kivéve Váncsát. Lenyűgöző nyugalommal és tárgyi-történelmi tudással brillírozott ott és akkor, ahol és amikor nem mindig nyerő a 100-as IQ felettieknek szóló poén.*

Mondjátok Guszti és Pista, egyelőre két-három mondattal: legfőképpen mi volt a jó és a rossz idén Nektek és valamennyiőnknek? Ugyanolyanra, jobbra vagy rosszabbra számítotok jövőre?

Rövid közszolgálati-kereskedelmi szünetet tartunk, de jövőnk vissza. Folytatódik a műsor, kódneve: Rakott. Vendég: Megyesi Gusztáv és Váncsa István.

Mit szóltok a bevezető szemelvényekhez? Így:

Mi válik történelemmé 2010-ről: egyrészt a nagyvilágban, másrészt Magyarországon? Közéletünket jellemezte így valaki távolból: a magyarok nem haldokolnak, ők így élnek. Szellemes túlzás ez, vagy újdívatú megrovással hazaárulás?

Sok fiatal nem érint meg a történelem. Erre utal egy vicces, iskolai példa. Mesélő mondja: körút, fiatal férfi siet és közben telefonál, elromlik a ketyere, eldobja, kitépi a füléből a blútuszt, azt is megtapossa imigyen: Te is, fiam, Blútusz! A hallgatóságból kevesen nevetnek, többek nem értik, hogy ki vagy mi ebben a poén. És, ha már Brútusz és áldozata, Julius Caesar! Érkezik egy külhoni baráti figyelmeztetés: csak egy J. C. volt, kár őt kopírozni! Nem „komilfó” köztársasági mezben de facto császárságot gründolni.

Szerintetek mi szűrhető le a pénzügyi és más válságról és annak kezelésmódjáról tényként és tanulságul? Túl vagyunk-e már a nehezén, vagy most jön egy új variánsa? Ismét egy rossz poén adhat zárást. **Úgy kell nekünk az Unió és az euró, mint bikának a tőgy** – vallja szűk baráti körben a nagyhatalmú honi potentát. Kifelé egészen mást mond. Jól teszi, sokáig teheti?

Itt egy pillanatra megállnék. '88-89-ben naivan azt hittük, hogy majd a demokráciában megszűnik a kettős beszéd, egy a mieinknek befelé, egy a többieknek kifelé. Ugyanis, lesz ellenzék, amely erre rápirít. Azért is volt gyors és kezdetben sikeres a rendszerváltás, mert 40 év elnyomott, kimondhatatlan szakmai-tudományos igazsága előjött, élő normává vált. Így születtek órák alatt a rendszerváltó intézmények. Hát most? Megváltoztunk, meghasonlottunk, olykor szakmai tekintetben is megkettőződünk. X,Y délelőtt mives, européer előadást mond a katedrán. Délután azt érdemben cáfolva, megszállottként link dumával tetemre hív a T. Házban. A tudós és a politikus attitűdjére van egy „haláli” példa. Kérdezik a tudóst: szerelmeskednek-e az elhunytak? Természetesen nem! Ugyanerről a politikus: nem tudjuk, de az biztos, hogy szaporodnak. Sumák mellébeszélés, mint rendszeren. Nincs két ország, nem lehetne Janus-arcú népbuítás sem. Apropos, Janus-arc: jelkép, mely néz előre és hátra, szemléltetve az időt. Egy vidéki magyar politikai következetesen ÁNUSZ-arcról beszélt, emelkedetten az Újév alkalmából. És nem mert rászólni az urológus. Már félni kell – neki is.

Igaz-e vajon, hogy a politika az előrelátás tudománya és a lehetséges művészete? Főként hazai vonatkozásokról kérdeznék Titeket! Előrelátás az, ha üres a programtár? Tényleg hatalmas manőverezésre ad esélyt, ha nincs terv, helyette havi improvizálás van? Művészet-e az, ha lemágázzuk a fél világot? Jó ez bárkinek? Némelyik politológus elragadtatással dicsér. -Nahát, milyen ügyesen kivágta magát a vezér?! Szerintem az ilyen politológia az asztrológia egyik korcs (üzlet)ága.

Igaz mese: 20 év, rendszerváltozás, kibukott politikus kesereg otthon. Keveset tud felmutatni. Reméli, egy utcát csak elneveznek majd róla a faluban?! **Talán, nagy sokára, az alvégen egy zsákutcát - ígéri** a cinikus új képviselő.

Hogy tetszik Nektek a magyar parlament, úgy is, mint egykori diéta? Mit látna Mikszáth, ha ma jegyzetelne a karzatán? 386-ból 200 fős T. Ház lesz: amputálunk vagy boncolunk 2014-ben?

Újságíróként érezni-e már az újsütetű sajtóprést? A hatóság szigora és színvonala visszavetheti a minőségi újságírást? Tényleg lehet majd gúzsba kötve táncolni, és kinek van kedve, ereje, tehetsége hozzá? G.B. Shaw írta le anno az erőszakos hatalmasságot és annak buta krónikását: **a betűket látja, de az értelmükig nem jut el.** Ismét tartunk egy kis szünetet, de jövünk vissza. Folytatódik adásunk, fedőneve: Rakott, vendége Megyesi Gusztáv és Váncsa István.

Evezünk veszélytelenebb vizekre. A táplálkozásról lesz szó. Kiderülhet, hogy kerülünk a táplálkozási lánc egyik-másik végére! Ti értetek a gasztronómiához, én a jégkockát is könyvből készítem. A múltkor többet lapoztam a kelteténél. Így lett a vacsora hamuban sült krumpli fokhagymás, mézes lekvárral. Pista: mi volt a csúcskaja Nálad az idén, és mivel készülsz Szilveszterre? Rakott módon mit alkotsz? Igaz vagy sem: a nő főz, a férfi alkot? Gusztai: a húsokhoz nagyon értesz, de vajon ismersz és fogyasztasz vegetáriánus kaját, és két cigi közt kortyolsz alkohol-mentes pezsgőt is? Ha jól tudom, a dohányzásról 5 éve leszoktál. Végleg? Milyen Nálad a dísznövágás: van közben állatjóléti intézkedés? És a Megyesiék ünnepi menüje mi lesz? Engem kocsonyával várnak vidékre. Gusztival kapcsolatban jut eszembe egy áruházi kiírás: **élőhal kapható, szelvetve is! Ez jellegzetesen Magyarország.** A mi korosztályunk lassan semmit nem tud úgy, mint enni-inni. Elképzelünk pl. egy csodás madártejet, ami csicsereg! Ti mivel kínálnátok meg az államfőt, ha betoppanna újévet köszönteni? Falra hányt borsó kizárt.

Ismét, és most már a mai utolsó szünet következik. Jövünk vissza és kicsit **elmélyedünk a jog és a sport** dilemmáiban, majd a játék zárja az adást. **Folytatódik a Rakott Megyesi Gusztávval és Váncsa Istvánnal. Focivébé volt, előkészületben a következő kettő. Szerintetek mi maradt meg bennünk a dél-afrikai sorozatból és milyen volna téli futball-vébét rendezni Dubajban?** Nos? Majdnem 70 meccs volt. Kb. félidőben egy szpiker ezt mondta: ne kapcsolja ki túl korán a készülékét. A meccs lehet még rosszabb is! Egy szakember így örvendezett: focivébé a téli szünet idején? Ez jó, olyankor mi nem szoktunk kikapni! Gusztai: szerinted merre tart a magyar sport, jobb évünk lesz a következő, mint az idej volt? Min múlik ez? Mire elég a majomszeretet, a drukkeri hozzáállás és a pénz-pumpálás, pénzpumpolás a sportvezetők részéről? Jogos a foci súlyos kivételezése? Egy taccs az am. húsz forint plusz áfa, de számlát se nem kér, se nem ad az arculatépítő támogató?

Jog nélkül nem ússzuk meg. Ti is szoktátok cikizni a §-ok csepürágóit. Mit gondoltok **a jogállamról** és az **emberi méltóságról?** Apropos: **Gusztai legutóbbi, kardigános publicisztikája telitalálat a megaláztatást nem tűrő emberi méltóság szempontjából is.**

Szerintem a jogállam: a kiszámíthatóság. Egyelőre egy csöppnyi beszámíthatósággal is beérnénk. Kedvenc 2010-es grafitim a sztárügyvéd falvédőjéről: **Az igazság nem állhat a védelem útjába! No még egy! A sztárügyvédre mondják, ő még a pokolban is fellebbezést írna: nem kliensnek, önmagának. Kár.** **Az emberi méltóság pedig hat és fél milliárd ember egyenlő mércéje, de ma még nem azonos minősége a jogok asztalánál. Államosított, lebutított ember - avagy szabad, önrendelkező polgár és szuverén nép: ez a választék 2011-re. A méltóság eszméi ugyanis csak annyira modernnek, mint a Húsvét-szigetek szobrai. Messziről látni, ideje észrevenni.**

A téma ma sem merült ki, de az adásidő majdnem. Végül a komolytalan agytorna-feladvány következik. **Figyelem! Nem csak egy jó tipp lehetséges, már, ha van egyáltalán.** Szabad fantázia kell a jó találatokhoz, mindössze. Már érkezett a fórumban 10 finom penge reagálás. Csak rajta!

1) **Kérdezik a magyar celebet, miért nem nősül már meg?** Válasz: A-felelet: M. Monroe-ra várok! B-válasz: túl jó vagyok így, szabad prédának! 2) **Nincs veszélyesebb egy éhes és szomjas....-nál. Fejezze be a mondatot!** Válasz:..jogásznál. Jogászfőnök ezen morfondírozva megalkuvó kettést ír be az indexbe az utolsó vizsgáján is „hallatlan” diáknak. Bizony, jogi karon is előfordul bombariadó. 3) **Egy tévéműsorban kérdezik az ismert politikust: Ön szerint hogy lehet 200-as az ember IQ-ja?** Válasz:Hát, én például imádom a spenótot! A kis alázatos!

A cseles-derős válaszadás a hallgatót illeti. Köszönöm, hogy itt voltatok: Megyesi Gusztó és Váncsa Pista. Együtt köszönjük meg a hallgató egész évi figyelmét és a rádió technikai stábjának: Arva Brigittának és Józsa Péternek a segítő közreműködést. Boldog Új Évet kíván Kolláth György *és az adás két vendége: Megyesi Gusztó és Váncsa István.* A viszont-hallásra három hét múlva: legközelebb, január 20-án az alkotmánybíráskodással foglalkozunk.